

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslaaets Indhold og Spørgsmaal om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaaets Paragrafer og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2195 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Harald Hansen: Naar man vil behandle et Lovforslag om Told- og Skibsafgifterne som det foreliggende, ikke blot som en akademisk Diskussion, men i den Hensigt at naae et aktuelt Resultat, er det først og fremmest af Bigtighed at komme til Enighed om de Hovedprinciper, paa hvilke Lovforslaget støtter sig, og senere at søge Principerne bragte til Anvendelse paa de faktiske Forhold gennem Detailbestemmelserne, Positionerne, og Toldsaetterne; men man maa blot ikke smigre sig med at have naaet Maalet, fordi man er bleven enig om Hovedprinciperne; thi Kampen pleier først ret at blusse op, naar man kommer til Detailerne. Hvorvidt Forslaget i den foreliggende Skikkelse har nogen Udset til at komme igjennem Rigsdagen i en rimelig Tid, kan jeg ikke have nogen Mening om. Jeg har desværre den Overbevisning, at Udsetterne dertil ikke ere synderlig gunstige; jeg tror, at man vil have ondt endogaa ved at enes om Hovedprinciperne, end sige da om Detailerne. Jeg er imidlertid saa heldig stillet, at jeg for mit Vedkommende kan erklære mig enig med den høitærede Finantsminister i de Principer, som ere lagte til Grund for Lovforslaget, og jeg tror, i saa Henseende at have det Held at være i Overensstemmelse med Landstingets store Flertal, i alt Fald at dømme efter, hvad der senere passeret her i Landstinget, da lignende Lovforslag vare til Forhandling. Det første

Hovedpunkt, hvorom det dreier sig, er, at der ved Lovforslaget ikke er tilstøttet nogen som helst enten Betteelse eller Forhøielse af Skattebyrden for Landets Indbaanere, forsaavidt den Hovedsum, som ønskes tilveiebragt ved Provenu af Tolden i Forening med Provenu af den Ol- og Brændevinsstat, der er Gjensstand for Behandling i et andet Lovforslag, ikke formindskes eller forsøges. Man maa da gjøre sig klart, om man finder, at den Sum, som for Diebliffet indvindes for Staten gennem Tolden, er af en passende Størrelse. Det dreier sig om et Beløb af omtrent 30 Mill. Kr., som for Diebliffet efter den nu bestaaende Toldtariff indvindes for Staten ad denne Wei. Da Danmarks Nationalformue af Nationaløkonomerne anslaaes til et Beløb af cirka 6000 Millioner Kr., ville altsaa disse indirekte Statter udgjøre et Beløb, som svarer til omtrent 1/2 pCt. af Nationalformuens Beløb. Jeg kan ikke skjønne, at dette er en overdreven tung Byrde, og jeg tror derfor, at man godt kan forspare at lade den bestaa i samme Omfang som tidligere. Til at lette denne Byrde finder jeg aldeles ingen Anledning for Diebliffet, der er ingen Grund for Staten til at give Afkald paa nogen Indtægt, saalænge der er en Masse Formaal, som skulle tilfredsstilles, og hvor til der vil udfordres betydelige Midler. Hvorvidt man kan tiltræde dette Hovedprincip vil altsaa afhænge af, hvorvidt man er enig med den høitærede Finantsminister i hans Beregning af de Resultater, som kunne indvindes ved den foreslaaede Stat. Disse Resultater er selvfølgelig meget ubestemte og ubestemmelige som Følge af det vage Grundlag, hvorpaa man maa støtte dem, men jeg kan ikke skjønne rettere, end at de Beregninger, den høitærede Finantsminister har opstillet, ere fuldt forsvarelige. Jeg ser ikke, hvorledes man kan komme til sikrere Resultater ad anden Wei, selv om man ikke i alle Details er enig med den høitærede Minister. Man maa jo her helst regne med store 6-ziffrede Tal, hvoraf største Delen er Nuller, for at beregne rundelig. Jeg kan ikke skjønne, at man kan komme nærmere ad den Wei, som den høitærede Finantsminister har anvist. Det andet Hovedpunkt, som ligger til Grund for Lovforslaget, er, at den her i Landet bestaaende Industri ved Toldreformer skal stilles saaledes, at den kan faae Lov til at leve, at den ikke kvæles ved de Overlømmelser af Industri-Frembringelser fra de os omgivende Lande, som tilbørlig ere en Følge af den kunstige Protectionisme, der mere og mere har grebet om sig i de senere Aar og fundet Indpas i de nærmest ved os liggende Lande, med hvilke vi nærmest skulle